

Chłapowski, Krzysztof

Działalność prof. Stefana Kuczyńskiego w Polskim Towarzystwie Heraldycznym

Notatki Płockie 55/1(222), 8

2010

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DZIAŁALNOŚĆ PROF. STEFANA KUCZYŃSKIEGO W POLSKIM TOWARZYSTWIE HERALDYCZNYM

Głównie dzięki Profesorowi Stefanowi Kuczyńskiemu Polskie Towarzystwo Heraldyczne mogło ponownie powstać. Najpierw z jego inicjatywy w Polskim Towarzystwie Historycznym została w 1983 r. powołana Sekcja Genealogii i Heraldyki, którą kierował prof. Janusz Bieniak. Następnie to On, z inspiracji doc. dra Adama Heymowskiego, wybitnego heraldyka i dyrektora Biblioteki Bernadottów w Sztokholmie, 22 II 1987 r. stanął na czele Komitetu Założycielskiego Towarzystwa, a następnie – podczas zebrania założycielskiego 15 VI 1987 r. – został wybrany na przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego. Potem prowadził trudne rozmowy w sprawie rejestracji Towarzystwa, do której doszło dopiero 4 V 1988 r., a po Walnym Zgromadzeniu 15 VI 1988 r. został Prezesem. Ogromna wiedza, umiejętności organizacyjne, rzetelność, autorytet wynikający z prawości, kultury i nienaganych manier spowodowały, że nie wyobrażaliśmy sobie innej możliwości.

Towarzystwu poświęcił bardzo wiele wysiłku i serca, było jego ukochanym dzieckiem. Cechy jego charakteru i autorytet w niemałym stopniu spowodowały, że stało się ono dla wielu przyjaznym forum, na którym obowiązują wysokie standardy zachowań i relacji. Był Prezesem, który brał większość prac organizacyjnych i kłopotów na siebie, zwłaszcza te najtrudniejsze.

Pod jego kierownictwem Towarzystwo stało się liczniejsze niż działające przed 1939 r. Zredagował osiem tomów wznowionego „Rocznika Polskiego Towarzystwa Heraldycznego”, nadając mu rangę periodyku naukowego o uznanej renomie. Uczestnicząc aktywnie w kolejnych Międzynarodowych Kongresach Genealogii i Heraldyki (był członkiem Międzynarodowej Aka-

demii Heraldyki)) znakomicie wprowadził Towarzystwo na forum międzynarodowe. Miał ogromny udział w zorganizowaniu przez Towarzystwo w dniach 4–8 IX 1995 r. w Krakowie IX Koloquium Międzynarodowej Akademii Heraldyki na temat „Orzeł i lew w heraldyce średniowiecznej”, której towarzyszyły wystawy. Został wówczas członkiem Biura tej organizacji.

Z jego inicjatywy Zarząd PTHer. ustanowił w 1995 r. nagrodę im. Adama Heymowskiego za najlepsze prace naukowe i popularno-naukowe z zakresu heraldyki i nauk z nią związanych. Jako przewodniczący Jury przyczynił się wydatnie do tego, że jej otrzymanie w środowisku historyków jest dziś uważane za wyróżnienie prestiżowe.

Jako Prezes Polskiego Towarzystwa Heraldycznego miał znaczący udział w powstaniu w 2000 r. Komisji Heraldycznej przy MSWiA, której został przewodniczącym. Kierowaniu nią poświęcił mnóstwo energii.

Był typem uczonego–społecznika zawsze gotowego poświęcić czas innym, delikatnie, bezinteresownie i nader hojnie służącego im wiedzą, pomocą i radą.

Kolejne kadencje mijały, a my nie wyobrażaliśmy sobie, by ktokolwiek był w stanie Go zastąpić w funkcji Prezesa. Ulegał naszym usilnym prośbom i mimo nawet coraz liczniejszych obowiązków oraz dramatycznie słabnącego zdrowia godził się nadać pełnić funkcję. Gdy choroba uniemożliwiła mu opuszczanie mieszkania złożył rezygnację, którą przyjęliśmy z bólem. Kilka lat wcześniej uhonorowaliśmy Go honorowym członkostwem. Dla wielu z nas był nie tylko Prezesem ale Mistrzem i Przyjacielem. Mamy świadomość, że wraz jego odejściem zamknęła się w dziejach Towarzystwa epoka.